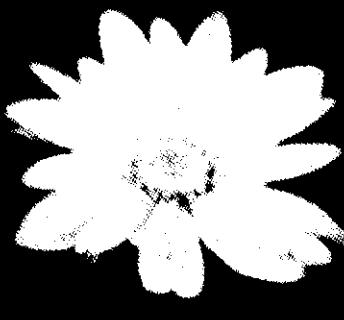

قطره‌ای از دریای فضائل

حضرت زهرای مرضیه

سید جواد حسینی

پیامبر ﷺ و برترین انسان بعد از پیامبر ﷺ می‌باشد - و فرزندانی چون حسین بن علی و زینب بنت علی دارد. اگر محصلوں تربیت زهراء ﷺ فقط زینب بنت علی بود، در افتخار و عظمت حضرت زهراء ﷺ کفایت می‌کرد. حضرت زهراء ﷺ راستی کجا می‌توان خانواده‌ای یافت که مانند خانواده زهراء ﷺ پدر معصوم، همسر معصوم، فرزندان ذکور معصوم و خود خانم نیز معصومه باشند و کجا می‌توان خانه‌ای یافت که چنین انسانهای بزرگی در آن جمع شوند، جز خانه‌گلی فاطمه. و او در اوج فضایل قرار دارد به

سپیده سخن:

حضرت زهراء ﷺ هم به لحاظ نسب و خانواده و هم به جهت رفتار و منش شخصی و اوصاف فردی در اوج قله عظمت و بزرگی قرار دارد. او در عظمت و بزرگی نسب خانوادگی شهره جهان است؛ زیرا پدری چون حضرت محمد ﷺ - اولین فرد جهان هستی در کمال و فضائل - و مادری چون خدیجه بنت علی - یکی از زنهای کامله جهان هستی و دومین مسلمان، و فداکارترین فرد در راه اسلام - و همسری چون امیر مؤمنان علی علیه السلام - که به منزله جان

**أَبْلُل هُنَّ أَعْظَمُ؛ إِنَّ فَاطِمَةَ إِيْنَتِي خَيْرٌ أَهْلِ الْأَرْضِ
عَنْصُرًا وَشَرَّفًا وَكَرْمًا؛**

اگر [خوبیها و] زیبائیهایہ صورت انسانی درآید، او فاطمه خواهد بود، بلکه او برتر [از آن] است؛ براستی که دخترم فاطمه برترین انسان روی زمین از نظر عنصر و ذات، و از نظر شرافت و بزرگواری، است.

و چگونه می توان به فضائل و خوبیهای او پی برد و حال آنکه قطب عالم امکان، مهدی صاحب الزمان؛ آنکه همه خوبیها در او جمع شده است، فاطمه زینب را الگو و مقتدای خویش می داند، آنچاکه می فرماید: «وفي لِيَتَهُ رَسُولُ اللَّهِ الْأَكْرَمُ أَنْسُواهُ حَسَنَةً، وَسَيِّئَةً دَى الْجَاهِلِيَّةِ رِدَاءَةً عَمَلَهُ وَسَيِّلَمُ الْكَافُورَ لِمَنْ عَقَبَنِي اللَّذَارِ»^۴، دختر رسول خدا زیباترین

^١ محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، (بيروت، دار إحياء التراث العربي)، ج ٤٣، ص ١٠٥.

٢. علامه مرندی، ملتقى البحرين، ص ١٤؛ ر.ك.
ميرجهانی، الجنة العاصمه، ص ١٤٨؛ صالح بن
عبدالوهاب العرندس، كشف الالاک، به نقل از
ناظمه زهراء^ع، بهجة قلب المصطفى، رحمانی
محمدانی (تهران، نشر المرتضیة، دم، ١٣٧٢)

ص ٩

◀

حدی که شناخت او جز برای محدودی از انسانها غیرممکن است.

امام صادق علیه السلام فرمود: «وهي الصديقة الكبرى وعلى معرفتها دارت الشروان الأولى»؛ او صديقه كبرى است که بر محور شناخت او قرنهای گذشته دور زده است.»

شاعر عرب به همین نکته اشاره کرده و می‌گوید: «وَحْبُهَا مِن الصَّفَاتِ الْعَالِيَةِ عَلَيْهِ دَارَتِ الْقَرُونُ الْخَالِيَةُ» (دوستی او از صفات ارزنده است، و فرنهای گذشته بر محور او چرخیده است).»

چگونه می‌توان او را شناخت، در
حالی که خدای متعال به پیامبر
اکرم ﷺ فرموده است: «يَا أَخْمَدُ لَنْ لَأَكُ
لَمَا حَلَقْتَ الْأَفْلَاكَ وَلَوْلَا عَلَىٰ لَمَا حَلَقْتَ
وَلَنْ لَا فاطِمَةَ لَمَا حَلَقْتَنِّكُمَا»^۲ ای پیامبر! اگر
تو نبودی هستی را نمی‌افریدم، و اگر
علیٰ نبود تو را خلق نمی‌کردم، و
اگر فاطمه نبود شما دو نفر را به وجود
نمی‌آوردم».

و پیامبر گرامی اسلام درباره او فرمود: «لَوْكَانُ الْخَيْرٌ شَخْصًا لِّكَانَ فَاطِمَةً

دارد.»

زهراء^{عليها السلام} در کلام محققین اهل سنت

۱. ابن صباغ مالکی: «در افتخار فاطمه همین بس که دختر پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} خیر البشر است، فاطمه‌ای که ولادش پاک، و سیده است به اتفاق همه مسلمین».٢

۲. محمد بن طلحه شافعی: «دق تکن در آیه مباهمه^۳ و ترتیب و عبارات آن، و اشاراتی که به علو مقام فاطمه دارد، و چگونه او وسط قرار گرفته است، (چنانکه در حال رفتن بین پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} و علی^{علیه السلام} بود) تا مقام و منزلت او بیشتر روشن گردد.»

۳. عباس محمود العقاد المصري: «در هر دینی یک چهره از زن کامله وجود دارد که همه او را تقدیس می‌کنند. و گویا او نشانه خداوند بین مردان و زنان است، در مسیحیت چهره

الگو برای من است، و به زودی نادان پستی عمل خویش را خواهد دید و کافران در می‌یابند که پایان کار به نفع چه کسی می‌باشد.»

فاطمه ليلة القدر ناشناخته است. امام صادق^{عليه السلام} فرمود: «لَمَّا آتَنَا لَنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ فَلَمْ يَرَهُ فَأَنْذَرَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ فَاطِمَةَ حَقَّ مَغْرِفَتِهَا فَقَدِ أَذْرَكَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، و... سَمَيَّتْ «فَاطِمَةً» لِأَنَّ الْحَلْقَ فَطَمُوا عَنْ مَغْرِفَتِهَا؛ [اینکه خداوند می‌فرماید]:] ما قرآن را در شب قدر نازل کردیم، [مراد از] شب، فاطمه و مراد از قدر، خداوند است. در نتیجه هر کسی فاطمه را آنچنان که باید بشناسد، به حقیقت شب قدر رادرک نموده است، و... و اینکه فاطمه، فاطمه نامیده شده است برای این است که مخلوق از [کنه] معرفت او عاجز است.»

فضائل زهرا^{عليها السلام} آنچنان که باید و شاید قابل درک نبوده و البته قابل انکار نیز نمی‌باشد.

پیامبر اسلام^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمود: «الْئَوَيْلُ، إِلَّمَنْ شَكَ فِي فَضْلِ فَاطِمَةٍ؛ وَإِلَّمَنْ عَذَابٌ بَادٌ، سَبِّسْ وَإِلَّيْ، وَإِلَّيْ بَرَ كَسِيَّ كَه در فضیلت زهرا^{عليها السلام} شک روا

۱۸۰ - ۱۷۹ صص.

۱. محمد باقر مجلسی، بحار الانوار، (داراحیاء التراث العربي)، ج ۴۳، ص ۶۵.
۲. الفصول المهمة (بیروت)، ص ۱۴۳.
۳. آل عمران ۶۱.
۴. مطالع السنول، چاپ ایران، ص ۶ و ۷.

حضرت زهرا^ع اشاره می‌شود:

۱. ولادت زهرا^ع

بعد از چهل شبانه روز عبادت و کناره گیری رسول خدا^{علیه السلام} از خدیجه^ع، فرشته خدا غذایی از بهشت برای آن حضرت آورد، بعد از افطار با آن غذای بهشتی و روحانی، جبرئیل عرض کرد: ای رسول خدا! امشب از نماز مستحبی درگذر و به سوی خانه خدیجه بستاب! زیرا خداوند اراده نموده که از صلب تو فرزند پاکیزه‌ای بسیافریند. بدنبال این فرمان، نور فاطمه^ع از صلب پدر به رحم مادر انتقال یافت.^۳

بعد از مدتی جبرئیل به پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} این گونه بشارت داد: «ای رسول خدا! بچه‌ای که در رحم خدیجه^ع می‌باشد، دختر ارجمندی است که نسل تو از وی بوجود خواهد آمد، او مادر امامان و پیشوایان دین است که بعد از انقطاع وحی جانشین تو

مریم پاکدامن، و در اسلام لاجرم آن چهره کامله فاطمه بتول می‌باشد.^۱

۴. دکتر علی ابراهیم حسن: «در زندگی فاطمه انواع عظمتها را می‌بینیم که این عظمتها را همچون بلقیس و... از راه داشتن قصر و ثروت و زیبائی ظاهری به دست نیاورده است. و همچون عایشه، شهرت خویش را از راه رهبری جنگجویان (در جنگ جمل) و رویارویی با مردان به چنگ نیاورده، بلکه از راه حکمت و بزرگی شخصی خود، عالم را از حکمت و عظمت پر نموده است، حکمتی که مرجعش کتب فلاسفه و علماء نیست.

بزرگی که ریشه‌اش پادشاهی و ثروت نیست بلکه از درون جانش و کمالات نفسیش ریشه می‌گیرد.^۲

آری او شخصیتی است که هر قدر فهم بشر در شناخت حقیقتش بیشتر فرو رود، با مسائل حل نشده و رازهای ناگشوده بیشتری روبرو می‌شود، و سرانجام عاجزانه باید بگویند که اندیشه‌ها از درک فضائل زهرا عاجزند.

فضائل حضرت زهرا^ع

در این نوشتار به بعضی از فضائل

۱. توفیق ابوالعلم، اهل الیت، ص ۱۲۸.

۲. علامه دخیل، فاطمة الزهراء^ع، ص ۱۷۱.

۳. بحار (پیشین)، ج ۱۶، ص ۷۸ و ر.ک: بانوی

نمونه اسلام، ابراهیم امینی، ص ۲۷.

ثُلَّتُ النُّورِ، وَأَصَابَ فَاطِمَةَ ثُلَّتُ النُّورِ،
وَأَصَابَ عَلَيَا تَوْهِيدُ ثُلَّتِ النُّورِ؛ فَمَنْ أَصَابَهُ
مِنْ ذَلِكَ النُّورِ افْتَدَى إِلَى لَوْلَيْهِ مُحَمَّدٍ، وَمَنْ
لَمْ يُصِبْهُ مِنْ ذَلِكَ النُّورِ ضَلَّ عَنْ لَوْلَيْهِ إِلَى
مُحَمَّلِهِ^{علیه السلام}؛ خَدَاؤنِدَ بَهْشَتَ رَا از نُورِ
وَجْهُودِ خُودَ آفَرید، سَپِسَ آن را بِرگرفته
وَرَهَا كَرَد. پَس يَك سُوم آن به مِنْ
[پیامبر^{علیه السلام}] و يَك سُوم آن به فاطِمَه، و
ثُلَّتْ باقيمانده به عَلَيْهِ^{علیها السلام} وَاهْلِيَّتْ او
اصَابَتْ كَرَد. پَس هَر كَسْ كَه از آن نُورِ
به او بِرَسَد، به ولَيْتَ آلِ مُحَمَّد^{علیهم السلام}
رَهْنَمُونْ مَيْشُود، وَهَر كَسْ از آن نُورِ
به او نَرَسَد از ولَيْتَ آلِ مُحَمَّد^{علیهم السلام}
گَمَرَاه [وَه بِيرَاهه خواهد رفت].»^۴

۳. نام زهرا^{علیها السلام}

يونس می‌گوید، امام صادق^{علیه السلام} فرمود: «الْفَاطِمَةُ^{علیها السلام} قَبْلَ آن تَخْلُقُ الْأَرْضَ وَالْسَّمَاءَ فَقَالَ بَغْضُ النَّاسِ: يَا كَبِيَ اللَّهِ فَلَيَسْتَ هِيَ إِنْسَيَّةً؟ فَقَالَ: فَاطِمَةٌ حَفْرَاءٌ إِنْسَيَّةٌ؛^۳ نُورٌ فاطِمَه قَبْلَ از خَلْقَتْ زَمِينَ وَآسمَانَ آفَریده شد، بعضی از مردم عَرَضَ كَرَدند: ای پیامبر خدا! پَس زهرا از آدمیان نیست؟ فرمود: فاطِمَه حُورِیَّه

۱. دلائل الامامة، ص.^۸

۲. همان و ر.ک: بحار الانوار، (پیشین)، ج. ۴۳، ص. ۲، وَج. ۱۶، ص.^{۸۰}

۳. عبدالله بحرانی، العوالم، (قم مدرسة المهدی)، ج. ۶، ص.^۹

۴. بحار الانوار، (پیشین)، ج. ۴۳، ص.^{۴۴}

خواهد شد.^۱

بعد از اتمام دوران بارداری خدیجه، فرشتگان خدا و حوریان بهشتی و زنان آسمانی به باری خدیجه شناختند و بدین گونه، فاطِمَه عَزِيز، یعنی اختِر فروزان آسمان نبوت پا به عرصه گیتی نهاد، و به نور تابناک خود، شرق و غرب عالم را روشن ساخت.^۲

از سخنان پیش گفته، فضیلت حضرت زهرا^{علیها السلام} در اصل انعقاد نطفه، دوران جنینی، و پاگذاشتن به عرصه گیتی به خوبی آشکار است.

۲. نور فاطِمَه^{علیها السلام}

پیامبر اکرم^{علیه السلام} فرمود: «الْحَلِيقُ نُورٌ فاطِمَةُ^{علیها السلام} قَبْلَ آن تَخْلُقُ الْأَرْضَ وَالْسَّمَاءَ فَقَالَ بَغْضُ النَّاسِ: يَا كَبِيَ اللَّهِ فَلَيَسْتَ هِيَ إِنْسَيَّةً؟ فَقَالَ: فَاطِمَةٌ حَفْرَاءٌ إِنْسَيَّةٌ؛^۳ نُورٌ فاطِمَه قَبْلَ از خَلْقَتْ زَمِينَ وَآسمَانَ آفَریده شد، بعضی از مردم عَرَضَ كَرَدند: ای پیامبر خدا! پَس زهرا از آدمیان نیست؟ فرمود: فاطِمَه حُورِیَّه بشری است.»^۴

پیامبر اکرم^{علیه السلام} در جای دیگر فرمود: «لَمَّا حَاقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ حَاقَهَا مِنْ نُورٍ وَجِهَهُ، ثُمَّ أَخْلَدَ ذَلِكَ النُّورَ فَقَدَّهُ فَأَصَابَنِي

می درخشید؛ آنگونه که ستارگان برای
اهل زمین می درخشند.»^۱

امام حسن علیهم السلام فرمود:

«الْمَأْكَانُ فِي الدُّنْيَا أَعْبَدُ مِنْ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ حَتَّى تَوَرَّمَ قَدَّمَاهَا؛^۲ عَابِدُهُ از
فاطمه در دنیا بود، [آنقدر عبادت کرد]

که پاهای [مبارکش] ورم کرد.»^۳

۵. اخلاص فاطمه علیها السلام

از حسین بن روح سؤال شد:
پیامبر اسلام علیه السلام چند دختر داشت؟
گفت: چهار دختر. سؤال شد: کدامیک
برتر بود؟ گفت: فاطمه؛ به خاطر اینکه
وارث [علم] نبی بود و نسل پیامبر علیه السلام
از طریق او انتشار یافت. و خداوند این
دو خصلت را به خاطر اخلاص او

عنایت فرمود.^۴

سوره هل اتی هم که پاداش
اخلاص و عطای اهل بیت است، بر
اوج اخلاص فاطمه علیها السلام به عنوان یکی

شئی عَنْفَسِيرِ فَاطِمَةَ؟ قُلْتَ أَخْبِرْنِي لِيَا سَيِّدِي،
قَالَ: قُلْمَتْ مِنَ الشَّرْ؟^۵

برای فاطمه نزد خدای بلند مرتبه
نه اسم است: فاطمه، صدیقه، مبارکه،
طاهره، زکیه، راضیه، مرضیه، محدثه و
زهرا.

آنگاه فرمود: معنی و تفسیر فاطمه
رامی دانی؟ گفت: آقای من شما
بفرمائید. فرمود: فاطمه را از آن جهت
فاطمه گویند که از شر بدور است.»
همچنین برای وجه تسمیه
فاطمه علیها السلام و جوهر دیگری نقل شده
است که عبارتند از:
۱. فاطمه از اسم خداوند یعنی
فاطر گرفته شده است.^۶

۲. چون دوستان و شیعیان او از
آتش جهنم در امان اند.^۷

۳. چون از عادت ماهانه بریده و
منقطع بوده است.^۸

۴. عبادت فاطمه علیها السلام

امام صادق علیه السلام فرمود: «كَائِنَتْ إِذَا
قَاتَتْ فِي مِحْرَابِهَا زَهْرَ نُورُهَا لِأَهْلِ السَّمَاءِ كَمَا
بِزَهْرِ الْكَوَاكِبِ لِأَهْلِ الْأَرْضِ؛^۹ هرگاه
فاطمه علیها السلام در محراب عبادتش
می ایستاد، نور او برای اهل آسمان

۱. بحار (بیشین)، ج ۴۳، ص ۱۰.

۲. همان، ص ۶۵.

۳. همان، ص ۱۶.

۴. همان، ص ۱۶.

۵. همان، ص ۱۲.

۶. همان، ص ۴۹.

۷. همان، ص ۳۷.

رِحْلَتِيْ مِنْ صَلَوةِ الْفَرِيقَةِ عَسْفَرُ اللَّهُ لَهُ^۱ هر کس تسبیح فاطمه را قبل از آنکه از حالت نماز فارغ شود بگوید؛ خداوند او را می‌آمرزد.^۲

و همچنین امام صادق عليه السلام بارها می‌فرمودند: «تسبيح فاطمه عليها السلام في كُلِّ يَوْمٍ فِي ذَبْرٍ كُلِّ صَلَاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَلْفِ رَكْعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ»^۳؛ تسبیح فاطمه زهراء عليها السلام در هر روز بعد از هر نماز نزد من محبوب‌تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.

و نیز فرمودند: «تسبيح فاطمه الزهراء عليها السلام مِنَ الدُّكْرِ الْكَثِيرِ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَإِذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا)»^۴؛ تسبیح فاطمه زهراء عليها السلام مصدق ذکر کثیری است که خداوند فرمود: خدا را یاد کنید، یاد کردنی بسیار.

۷. علم فاطمه عليها السلام

علم انسانهای معمولی اکتسابی

۱. سید محمد کاظم قزوینی، فاطمة الزهراء از ولادت تا شهادت، ترجمه دکتر حسین فریدونی، نشر آفاق، چاپ سوم، ۱۳۶۵، ص ۲۲۴.

۲. کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۳۴۲.

۳. حسین طبرسی، مکارم الاخلاق، (بیروت، مؤسسه الاعلمی)، ص ۲۸۱.

۴. وسائل الشیعه، حز عاملی، (داراحیاء التراث العربي)، ج ۴، ص ۱۰۲۲.

از اهلیت عليها السلام دلالت دارد.

۶. ذکر و تسبیح فاطمه عليها السلام

از علی عليها السلام نقل شده است که: یکی از پادشاهان عجم بردهای به پیامبر هدیه نمود، من به فاطمه گفتم نزد رسول خدا برو و خدمتگزاری برای خود درخواست کن، زهرا نزد رسول خدا رفته و این موضوع را با ایشان در میان گذارد، پیامبر عليها السلام فرمودند: فاطمه جان اچیزی به تو دهم که برایت از خادم و آنچه در دنیاست بهتر باشد؛ بعد از نماز، ۳۴ بار الله اکبر، و ۳۳ مرتبه الحمد لله و ۳۳ بار سبحان الله بگو. آنگاه این اذکار سه گانه را با «لا إله إلا الله» پایان بخشن، و این برای تو از آنچه خواسته‌ای و از دنیا و آنچه در دنیاست بهتر خواهد بود.^۱

فاطمه زهراء عليها السلام مقید بود که این تسبیحات را بعد از هر نماز بگوید و به همین علت تسبیحات فاطمه زهراء عليها السلام نامیده شده است.

فضیلت تسبیحات فاطمه عليها السلام

در فضیلت تسبیحات حضرت زهرا عليها السلام امام صادق عليه السلام فرمود: «من تسبیح فاطمه الزهراء عليها السلام قبل آن یعنی

سائل به وجود محدث در اسلام می باشد و معتقدند که بعد از پیامبر اسلام یقیناً بشر محدث وجود داشته است، منتهی در مصداق اختلاف است. در تعریف محدث می گویند: **الْمَحَدُّثُ يَسْمَعُ الصَّوْتَ وَلَا يَرَى شَيْئًا؛**^۱ محدث صدای فرشته را می شنود ولی چیزی را نمی بیند.

امام صادق علیه السلام فرمود: **فاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ كَانَتْ مُحَدَّثَةً وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا إِسْمَا سَمِّيَتْ فَاطِمَةً مُحَدَّثَةً لَا إِنَّ الْمُلَائِكَةَ كَانُوا تَهْبِطُ مِنَ السَّمَاوَاتِ فَتَنَاهُدُ بَيْنَ أَكْمَانِنَا دِيْنِ مَرِيمَ بِنْتَ عِمَارٍ؛**^۲ فاطمه دختر رسول خدا محدثه بود نه پیامبر. فاطمه را از این جهت محدثه نامیده اند که فرشتگان از آسمان بر او نازل می شدند و با او همانند مریم دختر عمران گفتگو داشتند.

حضرت صادق علیه السلام سخن خود را چنین ادامه می دهنند: شبی حضرت صدیقه علیه السلام به فرشتگان هم صحبت خویش فرمود: آیا آن زن که بر جمیع زنان عالم برتری دارد، مریم دختر

است ولی علم انبیاء و اولیاء الهی لدنی و الهی است، علم فاطمه زهراء علیها السلام هم لدنی بود. سلمان گوید: عمار به من گفت: از امر تعجب آوری برای تو خبر دهم! گفتم بگو، عمار گفت: (روزی) همراه با علی علیه السلام بر فاطمه زهراء علیها السلام وارد شدیم. هنگامی که نگاه زهراء علیها السلام به علی علیها السلام افتاد، فرمود، نزدیک بیاتا حدیث گذشته، حال و آینده راتا روز قیامت، برایت بگویم. دیدم امیر المؤمنین علیه السلام به حالت قهقری (و به عقب) برگشت و نزد پیامبر اسلام علیه السلام مشرف شد، حضرت فرمود: ای اباالحسن نزدیک بیا. علی علیها السلام نزدیک پیامبر علیه السلام نشست، بعد از اینکه آرام گرفت، پیامبر اسلام فرمود: من خبر دهم یا خود خبر می دهی؟! عرض کرد: خبر دادن از شما زیباتر است. آنگاه حضرت جریانی که بر علی گذشته بود را شرح داد، علی علیها السلام عرض کرد آیا نور فاطمه از نور ما می باشد؟ حضرت فرمود: مگر نمی دانی؟ آنگاه علی علیها السلام سجدۀ شکر انجام داد.

۸. فاطمه علیه السلام محدثه بود

دانشمندان شیعه و سنتی بالاتفاق

۱. بحار الانوار، پیشین، ج ۲۶، ص ۷۵-۷۶.

۲. همان، ج ۱۴، ص ۴۳ و ج ۲۰۶، ص ۷۸.

فاطمه^{علیها السلام} چنین بود، که به دو نمونه اشاره می‌شود.

الف) گلوبند پربرکت

جابر بن عبد الله انصاری می‌گوید: روزی نماز عصر را با پیغمبر^{علیه السلام} خواندیم، ناگاه پیر مردی خدمت رسول خدا رسید که لباس کنه‌ای پوشیده بود، و از شدت پیری و ناتوانی نمی‌توانست بر جای خودش قرار گیرد. عرض کرد یا رسول الله! گرسنه‌ام سیرم کن؛ بر هنام لباسی به من عطا کن؛ تهیید استم چیزی به من بدده. رسول خدا^{علیه السلام} فرمود: من که اکنون چیزی ندارم ولی تو را به جایی راهنمایی می‌کنم، شاید حاجت برآورده شود. سپس به بلال فرمود: پیر مرد ناتوان را به خانه فاطمه هدایت کن. او بعد از ورود به خانه زهرا^{علیها السلام} سلام کرد، حضرت جوابش را داد و فرمود: کیستی؟ خود را معزّف نمود... فاطمه گلوبندی را که پسر عمویش به وی اهداء نموده بود، به او داد و فرمود: به فروش رسان و زندگی خودت را بدان اصلاح کن.

۱. اصول کافی، ج ۱، ص ۲۴۱ و بحار الانوار،

ج ۲۲، ص ۵۴۶ و ج ۲۶، ص ۴۱.

۲. بحار، ج ۹۷، ص ۱۹۵.

عمران نیست؟ جواب دادند: نه؛ زیرا مريم فقط سيدة زنان عالم در زمان خودش بود، ولی خدای متعال تو را سيدة زنهای عالم خودت، و هم عالم زمان مريم و اولين و آخرین قرار داده است (یعنی تو را بانوی بانوان جهان قرار داد).»

و باز فرمود: «فاطمه بعد از رحلت پیامبر اکرم^{علیه السلام} ۷۵ روز بیشتر زنده نماند، و غم جانسوز داغ پدر قلب او را البریز کرده بود، به این جهت جبرئیل پسی در پسی به حضورش می‌رسید، و او را در عزای پدر تسلیت می‌گفت.»^۱ جبرئیل گاه از مقام و منزلت پدر بزرگوارش و گاه از حوادثی که بعد از رحلت او بر ذریه‌اش وارد می‌گردد، خبر می‌داد. امیر المؤمنین^{علیه السلام} نیز آنچه جبرئیل گزارش می‌داد، می‌نوشت. مجموعه این سخنان به مصحف فاطمه معروف شده است.

در زیارت‌نامه حضرت فاطمه^{علیها السلام} هم می‌خوانیم: «السلام علیکِ آیت‌الله المُحَمَّدَةُ العلیمَةُ»^۲

۹. عطای فاطمه^{علیها السلام}

بهترین و برترین انفاق آن است که از محبوب‌ترین چیز انفاق شود و انفاقهای

جامه‌ای از دیباي سبز از جامه‌های بهشتی فرستاده است.

۱۰. همسرداری فاطمه عليها السلام
در حدیثی می‌خوانیم که پیامبر
اسلام صلوات الله علیه و آله و سلم پرسید: «کیف وجدت
آهانک؟ قال: فَعَمَّ الْقَوْنُ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ وَسَأَلَ
فَاطِمَةَ، فَقَالَتْ: خَيْرٌ بَعْلِيٌّ»؛ فاطمه، همسرت
راچگونه یافته؟ گفت: بهترین یار بر
اطاعت [و بندگی] خداوند، و از فاطمه
سوال کرد: گفت: او بهترین شوهر است.
فاطمه در یک موقعیتی بسیار حساس
و بحرانی در خانه علی زندگی می‌کرد، سپاه
اسلام همیشه در حال آماده باش بود. در هر
سال، چندین جنگ واقع می‌شد و علی عليها السلام
در تمام یا اکثر آن جنگها شرکت داشت.
هرگاه با پیکر خسته و کوفته به خانه باز
می‌گشت، از مهربانیها و دلگرمیها و
نوازشهای همسر عزیزش کاملاً برخوردار
می‌شد؛ زخمهای تشن را پانسمان می‌کرد،
لباسهای خون آلود جنگ را می‌شست^۳.

۱. همان، ج ۴۳، ص ۵۶.
۲. قاضی نورالله حسینی، احقاق الحق (طهران، مکتبة الاسلامية)، ج ۱، ص ۴۰۱؛ و ر.ک: صفوی شافعی، نزهه المجالس، ج ۲، ص ۲۲۶.
۳. سیره ابن هشام، ج ۳، ص ۱۰۶، به نقل از ابراهیم امینی، بانوی نمونه اسلام، صص ۷۸-۷۹.

پیرمرد برگشت و جریان را خدمت پیغمبر عرض کرد. آن حضرت گریست و فرمود: گردنبند را به فروش رسان تا خدا به برکت عطا دخترم برای تو گشایشی فراهم سازد... پیرمرد بعد از فروختن گردنبند، به پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم عرض کرد: به برکت عطا فاطمه عليها السلام بی نیاز شدم^۱.

(ب) پیراهن شب عروسی
صفوری شافعی از ابن جوزی نقل
می‌کند که رسول خدا صلوات الله علیه و آله و سلم در شب عروسی
فاطمه عليها السلام برای او پیراهن تازه‌ای آماده
کردند. جامه‌ای کهنه و وصله دار نیز در نزد
ایشان بود. سائلی در زد و گفت: از خانه
رسول خدا صلوات الله علیه و آله و سلم جامه‌ای کهنه می‌خواهم.
فاطمه می‌خواست جامه کهنه را بدهد، ولی
سخن خدا به یادش آمد که می‌فرماید: «لَنْ
تَنْأِلُوا الْبَرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ»؛ (به
نیکوبی نخواهید رسید مگر اینکه از آنچه
دوست دارید اتفاق کنید».

پس جامه نورا به وی داد. وقتی که هنگام زفاف حضرت شد، جبرئیل به محضر رسول خدا صلوات الله علیه و آله و سلم عرض کرد: یا رسول الله! پروردگارت سلام می‌رساند، و مرا نیز فرمان داده که به فاطمه عليها السلام برسانم و برای فاطمه عليها السلام توسط من

حسن ختام فضائل حضرت را مقام شفاعت حضرت قرار می‌دهیم.

۱. پیامبر اسلام خطاب به امام حسن و امام حسین عليهم السلام فرمود: **الْأَنْتَمَا الْإِلَيْمَانِ وَلَا تَكُنَا الشَّفَاعَةَ؛**^۳ شما دو نفر (حسین) امام هستید، و برای مادر شما شفاعت است.

۲. پیامبر اسلام عليه السلام فرمود: وقتی روز قیامت شود، از باطن عرش ندا می‌رسد: ای اهل قیامت! جسمهای خویش را پایین افکنید تا اینکه فاطمه دختر محمد با پیراهن خضاب شده به خون حسین عبور کند، در آن عرصه حضرت فاطمه پایه عرش را گرفته و عرضه می‌دارد: پروردگار! تو جبار عادلی، بین من و کسانی که فرزندان مرا کشتد قضاوت فرما. رسول اکرم صلوات الله عليه وآله وسلام فرمودند: به حق خدای کعبه سوگند که پروردگارم به سنت من حکم خواهد فرمود.

آنگاه زهرا عليها السلام عرضه می‌دارد: **اللَّهُمَّ أشْفَعْنِي فِيمَنْ بَكَى عَلَى مُصَبِّبَتِهِ؛** پروردگارا

۱. بحار الانوار، (پیشین)، ج ۴۳، ص ۱۳۴، سطر سوم.

۲. همان، ص ۱۹۱، روایت ۲۰.

۳. کشف الغمة، ج ۱، ص ۵۰۶.

فداکاریها و شجاعتها یا شمشوده، و بدین وسیله دلش را گرم و برای جنگ آینده آماده‌اش می‌نمود.

حضرت علی عليه السلام می‌فرماید: **أَوَلَقَدْ كُنْتَ أَنْظُرَ إِلَيْهَا فَتَنَكِشِفَ عَنِ الْهَمَمَ وَالْأَخْرَانَ؟**^۱ به راستی همیشه این گونه بود که به او نگاه می‌کردم و تمام غمها و غصه هایم بر طرف می‌شد.

فاطمه عليها السلام هرگز بدون اجازه علی عليه السلام از خانه خارج نشد و هیچ‌گاه او را غضبانی نکرد. او در ساعات وداع خویش به علی عليه السلام گفت: **إِيَّاَنِ عَمَّ مَا عَهَدْتَنِي كَافِيَهَ وَلَا حَائِثَهَ وَلَا حَالَقَنْكَ مَسْدُ لَعَشْرَتَنِي.** **فَقَالَ عَلِيٌّ:** **مَعَاذَ اللَّهِ أَنْتَ أَغْلَمُ بِالثَّرَوَاتِ وَأَنْقَى وَأَسْدُ حَوْفَاً مِنَ اللَّهِ أَنْ أُوْيَنَكَ مُخَالَقَتِي؛**^۲ پسر عموماً هرگز مرا دروغگو و خائن نیافتی، از روزی که با من معاشرت کردی، با دستورات تو مخالفت نکردم. علی عليه السلام فرمود: [ای دختر پیامبر!] معاذ الله [که تو در خانه من بدرفتاری نموده باشی، زیرا] مراتب خداشناسی و نیکوکاری و پر هیز کاری و بزرگی و خداترسی تو به حدی است که جای ایراد و خردگیری در مورد مخالفت با من نیست.

۱۱. شفاعت فاطمه عليها السلام

منبرهایی از نور نصب می‌گردد، پس برای دو فرزند و نوه و دو ریحانه ایام حیاتم (حسین بن علی^ع) منبری برپا می‌شود و به آنان گفته می‌شود خطبه بخوانید و آن دو خطبه‌هایی می‌خوانند که هیچ یک از فرزندان انبیاء و رسول مانند آن را نشنیده‌اند. آنگاه منادی که جبرئیل است ندا می‌دهد: فاطمه دختر محمد^ص کجاست؟ آنگاه فاطمه^ع برمی‌خیزد، [تا اینکه فرمود:] خدای تعالی می‌فرماید: ای اهل محشر کرامت و بزرگواری از آن کیست؟ محمد و علی و حسین^ع عرض می‌کنند: برای خدای واحد قهر. آنگاه خداوند می‌فرماید: ای اهل محشر! من امروز کرامت و بزرگی را برای محمد و علی و فاطمه و حسین^ع قرار دادم.

ای اهل محشر! سرها را پایین افکنده و چشمها را بیندید، این فاطمه است که به سوی بهشت می‌رود. آنگاه جبرئیل شتر بهشتی می‌آورد، در حالی که دو طرفش را دیباچ آویزان کرده‌اند، و مهار آن از لؤلؤ تازه است. حضرت بر آن سورا می‌شوند و

۱. اسد الغابه، ج ۵، ص ۵۲۳؛ گنجی شافعی، کفاية الطالب، ص ۲۱۲؛ ذهبي، ميزان الاعتدال، ج ۲، ص ۱۸؛ همداني، مودة القربي، ۱۰۴.

به من اجازه شفاعت کسانی را بفرماکه در مصیبت حسینم گریه کرده‌اند» و خدای تعالی اذن شفاعت آنان را به ایشان عنایت می‌فرماید.^۱

۲. جابر بن عبد الله انصاری می‌گوید: به حضرت باقر^ع عرض کرد: فدایت شوم، یا بن رسول الله! برای من حدیث در فضیلت جدّهات فاطمه زهراء^ع بفرماید تا هنگامی که آن را برای شیعیان بیان می‌کنم خوشحال گرددند. امام باقر^ع فرمود: پدرم و او از جدم، از رسول خدا^ع نقل می‌فرمود که: در روز قیامت برای انبیاء و رسول منبرهایی از نور برپا می‌شود و منبر من در روز قیامت از همه بلندتر است. آنگاه خداوند می‌فرماید: خطبه بخوان، پس خطبه‌ای

بخوانم که احدی از انبیاء و رسول مانند آن را نشنیده است. پس برای او صیام نیز منبرهایی از نور برافراشته می‌شود و در میان آنها منبری برای وصی من علی بن ابی طالب نصب می‌گردد که از همه بلندتر است؛ آنگاه خداوند به علی^ع می‌فرماید خطبه بخوان، پس خطبه‌ای می‌خواند که احدی از او صیام مانند آن نشنیده است.

آنگاه برای فرزندان انبیاء و رسول

شیعیان سیده زنان دو عالم به آن بزرگوار نزدیک و بر در بهشت می‌آیند، خدای تعالی در قلب آنان چنین می‌افکند که در آنجا بایستند. وقتی می‌ایستند خداوند می‌فرماید: ای دوستان من! توقف شما برای چیست و حال آنکه فاطمه دخت حبیب من شفاعت شمارانموده است؟ پاسخ دهنده: پروردگار ما دوست داریم که در چنین روزی ارزش و منزلتمن شناخته شود. خداوند می‌فرماید: ای دوستان من! بروگردید و بینید چه کسی به خاطر آنکه شما فاطمه را دوست می‌داشید، شما را دوست می‌داشت؟ چه کسی به شما به خاطر دوستی فاطمه زهرا علیها السلام غذا داد؟ چه کسی شمارا به خاطر دوست داشتن فاطمه علیها السلام لباس پوشانید؟ چه کسی به شما بخاطر دوستی فاطمه علیها السلام شربتی نوشانید؟ چه کسی بخاطر فاطمه علیها السلام و دوستی فاطمه علیها السلام غیبت غیبت کننده‌ای را از شمار دارد؟

پس دستش را بگیرید و او را وارد بهشت نمایید.^۱

خدای متعال صدهزار فرشته را در طرف راست و صدهزار فرشته در سمت چپ وی می‌فرستد، و صدهزار فرشته را مأمور می‌فرماید تا حضرت فاطمه علیها السلام را بر روی بالهای خود سوار کنند تا ایشان را به در بهشت برسانند. وقتی که به در بهشت می‌رسند، حضرتش می‌ایستد، خدای متعال می‌فرماید: ای دخت حبیب من چرا توقف کردی و حال آنکه من تو را امر کرده بودم به بهشت من درآیی؟ حضرت صدیقه علیها السلام عرض می‌کند: پروردگارا دوست می‌دارم که ارزش و قدر و قیمت من در مثل چنین روزی شناخته شود.

خداآوند می‌فرماید: «ای بنت حبیبی! از جمعی فانظری من کان فی قلیه حب لک آنو لاحد من ذرتیک تُحذی ییدو فاذخليه الجنّة؛ ای دختر حبیب من! بروگرد و بنگر هر که در قلبش محبت تو و یا محبت یکی از فرزندان تو باشد، دستش را بگیر و او را داخل بهشت نما.»

آنگاه حضرت باقر علیها السلام فرمود: والله ای جابر! در آن روز حضرت زهرا علیها السلام و دوستانش را ب مر می‌گزیند و انتخاب می‌کند؛ همان گونه که پرنده دانه نیکو را از دانه بد جدا می‌کند. وقتی که

^۱. بحار الانوار، (پیشین)، ج ۸، ص ۵۱؛ تفسیر فرات بن ابراهیم کوفی، ص ۱۱۳.